fremlægge til Vælgernes Afgjørel- Grundlovstillæg, som bestemmer ens faste Skolefond skal anbrin- Laan i Farme. Demo-Repub- modsætte sig Paragrafen om at anbringes i Farmland, og ved strængelser stryges samme.

Den 3. April.

middag indfinder Guvernørens sekretær sig i Huset og meddeler Ersellence Guvernør James E. har i sin Visdom besluttet at be- den saakaldte Newberry-Bill med samt at han medsender sine skrift- runde derfor. Klerken oplæser bet, og i det Øjeblik de sidste Ord af hans Mund er Moan paa Be- foreslaar at Billen bliver vedta- Guvernørens Veto. (Som be- kan dette ske ved 3 Femtedele Ma- i begge Huse). Hall og Schlot- ra Hall Co., og Matheson fra on, alle Demokrater, understøtte. ningen paa Spørgsmaalet? „Skal vedtages over Guvernørens Ve- od 55 Ja og 17 Nej. Udfaldet stort Bifald. Billen gaar nu til et, hvor den store Kamp vil finde

Demokrater, som stemte for Bil- r Gerdes, Hall, Hinkle, John- amp, Mathewson, Moan, Nelson. , Schlotfeldt og Shipley. Jalt

gende Republikanere stemte for den: , Cramb, Faron, Fee, Gifford, , Howe, Schappel. Werner, Wil- , af Gage. Jalt 10.

Independents stemte for den. som stemte imod, vare: Bertrand, , Brennan, Cornish, Felker, Flam- Gardner, Gillilan, Huse, McKes- Oakley, Severen, Shryock, Sterns- og White.

2 er Lobbyen i Senatet fuld pak- r at overvære den sidste Kamp for baneloven, om hvis Udfald der dog videre delte Meninger. Afstem- n over Spørgsmaalet om Billen vedtages over Guvernørens Veto 18 Ja og 13 Nej. Der mangler 2 St. i den af Grundloven for- Majoritet. Vennerne af Reform abt det sidste Slag, men de har Be- heden om at have gjort hvad der er

Følgende 18 stemte for len, (klip dem ud): Beck, Coulter, , Dysart, Hill. Horn, Keiper, nts, Michener, Poynter, Randall, ders, Smith, Stevens, Turner, Housen, Warner, Williams. — ende 13 stemte imod Billen, (klip ud): Brown, Christofferson, Col- , Eggleston, Mattes, Moore, ram, Shumway, Starbuck, Switz- Thomas, Wilson, Woods.

Den 4. April.

egislaturen ajournerer ved Midnat. havde man ikke ventet i Morges. nge Lovforslag ligger halvfærdige. n om Inddelingen af de 6 ny Kon- distrikter blev ikke en Gang fuldført skjønt Grundloven udtrykkelig forby- dette. Nuvel efter Jernbanelovens slagtning, var der ikke noget til at e Medlemmerne samlet. Guvernør d siger at han vil sammenkalde en trasamling i Maj. Sic! i Maj sidder Majoren i hans Plads. I næste No. vi give en Oversigt over hvad Legis- ren har gjort og hvad den ikke har t.

Pariser-Kommunen.

redrag afholdt paa Engelsk af

Christian Michelsen

18. Marts, 1891, i Los Angeles, Cal.

Ved det jeg fremstiller mig for Eder me Aften for paa Opfordring at tale Pariser-Kommunen, hvilken vi er let for at mindes, føler jeg, som var ifærd med at brændemærke mig selv en blodtørstig Revolutionist, af den ple Aarsag, at Pariser-Kommunen er forstaaet af meget, meget faa, og faa fordi uallige Uandheder har væ- cirkuleret desangaaende. Men det af mindre Betydning, hvad Folk tænke sige om mig, saa lang Tid jeg i mit erte er overbevist om, at jeg støtter ttens og Frihedens Sag.

Jeg plejede en Gang at tænke, at det erikanske Folk var foran andre Na- naliteter i Oplysning og Fornuft, n ve'd nu, at naar det kommer an a Spørgsmaalet mellem Udlændinge Indfødte, saa er vi saa enfoldige som n øvrige Menneskehed.

Her i Amerika har vi adskillige kom- unistiske Samfund, der er af ameri- nsk Fabrikation fra Begyndelse til nde — grundlagt, opholdt og ledet af merikanere. Disse Samfunds Med- mmer har alle Ting tilfælles. End- skjønt jeg ikke tror paa nogen af dem, har hørt om, som f. Eks. Oneida, ock og andre, fordømmer jeg ikke und-Ideen, og saa mange af Eder som er Kristne burde være de sidste til at fordømme dem; thi Jesu Apostle og de første Kristne var Kommunister allesammen — hver En! — Og naar Nutidens Kristne haane og latterliggjøre den Slags Kommunister, som har alle Ting tilfælles, saa maa det være fordi, de er afvegne fra Kristi Veje. Vi læser i Ap. Gj. 2, 44. 45: „Men alle de Troende holdt sig tilsammen og havde alle Ting tilfælles. Og de solgte deres Ejendom og Gods og delte det ud blandt Alle, eftersom Nogen havde behov."

Trods dette saa høre vi meget hyppigt Præsterne nedrakke Kommunisterne, og naar det træffer sig, at nogen af dem taler i Arbejdermøder, saa er det gjerne med Eftertryk de fortælle, at de ikke er Kommunister. Saadanne hykkelske Lejesvende kunde lige saa gjerne fortælle os med Eftertryk, at de ikke er og vel aldrig bliver Kristi sande Efterfølgere.

Vore Bladudgivere gjøre ofte det samme; ja, der er endog Arbejder-Agitatorer som gjøre sig skyldig i slige Talemaader. Præster og Redaktører belyve og forfalske oprindelig Kristendom enten med frit Forsæt eller ud af Uvidenhed. Jeg formoder, de gjøre det med Forsæt stolende paa Massens Uvidenhed.

Jeg skulde tale om Pariser-Kommunen. En Gysen farer igjennem Folk ved at høre de tvende Ord. De bevirke at Nogle se grufulde Syner ved højlys Dag, der aabenbare Vold og Blodsudgydelse. Vi Amerikanere er jo saa gudfrygtige, fredsommelige og fromme.

Mange af vore patriotiske, dydige Redaktører lade nødigt en Lejlighed gaa ubenyttet hen, naar de med Skygge af Grund kan sværte tyske Socialister, franske Kommunister og russiske Nihilister. De omtale dem, som om de var de blodigste Oprørsstiftere, der nogensinde levede. Hvorfor? Ganske simpelt af den Aarsag, at de vil vildlede og bedrage Arbejdsklassen og afværge, at den Riges Samvittighed skal blive vakt; thi de ved meget vel, at hans Skatte er stjaalet Gods, og det er jo vanskeligt at sige, hvornaar de Forurettede vil træde frem og fordre Regnskabet opgjort. Derfor tale og skrive de om disse frihedselskende Folk, som om de vare Menneskehedens Fjender. Det gamle Ordsprog, som siger: „Kragen raaber altid paa sit eget Navn," passer fortræffeligt paa disse haardhjertede Skabninger, der udsuge Fattigmanden til det yderste, og naar det er gjort, mistænkeliggjøre de ham og hans sande Venner ved alle mulige slette Beskyldninger.

Urimeligt som det lyder, er det dog sandt, at Haansord udslynges uafladeligt mod Fremmedfødte i dette Land, særligt naar de er tyske Socialister, franske Kommunister og lignende.

Da jeg for 20 Aar siden rejste hjem til mit Fødeland første Gang, mødte jeg ofte med Spørgsmaal om Amerika; jeg fremholdt det altid som et Land, hvori der fandtes større Frihed end nogen andre Steder. En Herre sagde en Dag til mig: „De overvurderer amerikansk Frihed, det er ikke sand Frihed, Folket nyder derovre men, for en stor Del kun Løshed, og han gav mig adskillige Eksempler. Jeg modsagde ham skarpt. Havde det været nu, skulde jeg muligvis have forholdt mig taus; thi nu kjender jeg de amerikanske Forhold bedre end den Gang. Men den Gang protesterede jeg imod Beskyldningen. Jeg forsvarede Amerika, fordi jeg fuldt og fast troede, at Frihed og Retfærdighed regjerede her. Jeg har tilbragt 22 Aar i mit Fødeland og henved 25 Aar i dette mit adopterede Land. Ikke destomindre staar jeg her hverken som en Dansker eller som en Amerikaner men som en Verdensborger. Jeg agter at placere min Dadel og Ros, hvor jeg tror den hører hjemme uden Hensyn til Nationaliteter.

Amerikanerne burde være de sidste til at udslynge Fornærmelser mod Udlændinger af den Grund at de er Socialister og Kommunister. Disse to Partier bestaar af Friheds- og Retfærdshelte og burde agtes af Eder som Venner, siden det altid er med Stolthed, at I skrive og tale om Eders Revolution i 1776, da Eders Fædre var saa heldige i deres Revolution mod den af Gud indsatte engelske Øverighed.

I 1871 prøvede de forfulgte, nedtrådte Borgere i Paris, kjendt under Navnet Kommunister, at gjøre noget lignende; men deres Revolution fejlede; deres Undertrykkere vare stærkere end Eders, det var hele Forskjellen.

Fordi Kommunisterne fejlede i at bryde Tyrannernes Aag, fo.ener Amerikanerne sig med hele den saakaldte civiliserede Verden i et foragteligt Hyl over dem. Jeg sagde vi burde være de sidste til at gjøre sligt. Lad Europas kronede Konger, Amerikas Pengekonger, Adelskabet, Præsteskabet og alt andet Skab, som lever paa Arbejdernes Bekostning, hvorved de bevise deres Uselhed, lad dem være skyldige i at haane en Folkeklasse, der forgjæves kjæmpede for Frihed. Forgjæves, sagde jeg; nej, det var ikke forgjæves. Frøet blev lagt, sandt nok, det blev nedtrampet; men det blev gjødet med mange tusinde uskyldige Menneskers Blod; det Frihedens Frø spirer nu, og skal en Gang blive et mægtigt Træ, hvis Krone skal sprede sig over al Jorden.

Socialisterne, Kommunisterne og Nihilisterne stride som sande Helte for Frihed. De bygge paa Frihedens Tempel ved Nat og ved Dag, endog medens de mest grusomme Forfølgelser, Lidelser og stundom Døden stirrer dem i Ansigtet. Oh, hvor mange Tusinde af disse har ikke aandet deres sidste ved Pælen, paa Skafottet og i Galgen, fordi de forsvarede Menneskets Rettigheder, og fordi deres Hjerter blødte ved Synet af deres Medskabningers Lidelser. Frihedens Fjender har lagt en Betydning i Ordet Kommunist, som minder om det mest foragtelige, og det har tilfølge, at den dumme Masse vender sig bort fra dem i hellig Brede og siger paa pharisæisk Vis: Vi takke dig, oh, Herre, at vi ikke er som disse Kommunister.

Kommunisterne! hvem er de egentlig? Den første Beretning som jeg finder angaaende dem, gaar 100 Aar tilbage i Tiden, da de i Paris ødelagde Bastillen — nedrev det jordiske Helvede, hvor tusinder og atter tusinder af uskyldige Mennesker havde været pint. Bastillens Ødelæggelse af Kommunisterne er en illuminerende Ædelsten i deres herlige Krone, og den vil lyse til deres Ære fra Generation til Generation længe efter usle Bagvadskere ere døde og forglemte.

Kongerne kan befale deres Bødler at henrette Uskyldige, Præsidenter kan rejse fra Land til Land i Triumftog, Præster kan smigre Massen med honningsød Nonsens; men det tog Kommunister til at gjøre Front mod Bastillens tordnende, morderiske Kanoner; det tog Kommunisterne til at storme Jordens mest infame og inhumane Fængsel og ødelægge det, som man uskaansomt vil ødelægge en Oglerede.

Kommunens Opstand i 1871 havde den specielle Opgave at grundlægge Selvstyre i enhver af Frankrigs Kommuner; derfor fik de Navnet Kommunister og ikke fordi, som man falskeligen siger, at de hverken spekulerede paa at dele eller paa at leve i Fælleg. De gjorde en heldig Begyndelse i Paris. Hvad ondt finder De deri? En Selv-Regjering eller et Government af Folket og for Folket er jo kun, hvad vi attraar i saa høj en Grad her i Amerika. Vi har det i Form, men i Virkeligheden er vi regeret af Pengemagten — denne kolde, hjerteløse Despot, hvis Grusomhed og Uretfærdighed overgaar de kronede Kongers Uforskammethed. Jeg er sikker paa, at de 19 Millionærer, der for nærværende have Sæde i de For. Staters Senat og ejer ca. 150 millioner Dollars, udøve en mere ruinerende og uretfærdig Indflydelse over det amerikanske Folk end Napoleon III med samt alle de forbundne Ønder, som Monarkiet fører med sig, udøvede over det franske Folk den Gang.

De franske Kommunister af 1871 var Republikanismens Rod og Liv, som en Gang vil omstyrte alle de europæiske Troner.

Kommunisterne fordrede almindelig Stemmeret og arbejdede paa det alvorligste for at faa selvstyrende Kommuner, der kunde være uafhængige af Konger, Krigere, Præster og Tyranner af nogen Slags. Kan noget bedre end dette blive sagt og bevist om de frihedselskende Mænd, som for lidt over 100 Aar siden gjorde Oprør mod engelsk Tyranni for at gjøre Amerika fri? Trods dette høre vi bestandig disse brave, selvopofrende, frihedselskende Kommunister haanet og foragtet.

Monarkerne frygtede dem, fordi Kommunisterne mente alvorligt, at Folket ej mere skulle tyranniseres af dem. Præsterne hadede dem, fordi Kommunisterne prædikede Videnskabens og Humanitetens Evangelium til Bedste for Overtroens; Aristokratiet bagtalte og bespj dem, fordi Kommunisterne forfægtede alle Menneskers Rettigheder og Jngens Forrettigheder.

Alle de falske Beskyldninger cirkuleret om den franske Kommune i dette Land af Katolikker, Præster og Reaktionærer er kun Ekko'er fra de samme Kilder bunden Atlanterhavet.

Om Natten mellem 17. og 18. Marts '71 blev Kommunisterne angrebne af 10,000 Regeringssoldater; men saa retfærdig var deres Sag, at Soldaterne kunde ikke undgaa at se det; saa blev for at fortsætte Angrebet gjorde de „Omkring" og forenede sig med Kommunisterne; og i Løbet af 24 Timer havde disse overvundet Paris. Deres første Proklamation var: „Folkets Triumf over dem som ønskede at ødelægge Republiken!"

Mr. Pirley, Redaktøren af San Francisco Argonaut var et Øjenvidne. Han skriver: „Jeg var i Paris hele Tiden, medens Kommunen holdt Regjeringstøjlerne. Jeg var der fra den Dag, Tyskerne gjorde deres Indtog, indtil Versailles-Armeen undertvang Kommunen og nedskjød 40,000 Borgere paa Paris' Gader. Jeg saa den store Stad, Europas Central-Punkt, styret af Haandværkere og Arbejdere fra Montmartre. Der var Frankrigs Bank med sine uhyre Pengesummer, Rotschilds-Huset, Amsterdam Haab Bank; ja der var uhyre Magasiner og Fabriker fulde af kostbare Varer; Juvelbutiker med uhyre Rigdomme; Paladser med kostbare Kunstgjenstande, hvis Værdier var uvurderlige; alt medens en stor Folkemængde i flere Maaneder havde lidt Hunger, Nød og Elendighed. Gendarmerne var uddrevne, og der fandtes ingen anden Regjering end Kommunen. Trods 5 Ugers ydre Trængsel og indre Lidelser hørte jeg ikke om et eneste Mord eller Røveri. Maaske var Kommunisterne misledte og paa Afveje; men jeg nægter paa det bestemteste, at de var Type, Mordere eller Brandstiftere. I de 5 Uger saa jeg ingen Voldsomheder af nogen Slags men kun Organisation og Orden.

Men i den Uge da Regjeringen sejrede, saa jeg grænseløs Brutalitet; jeg bevidnede blodige Handlinger, som ikke kan undskyldes: Vellædte, gamle Damer blev gjennemboret i Ryggen med Bajonetter, og som døde Dyr kastede i aabne Vogne, alene fordi de fulgte bagefter et Fangetog. Jeg saa 5 smaa Piger ligge døde i en Hob med deres Skjørter kastet over deres Ansigter; de var skudt af Regjeringstropperne. Jeg saa en Mand revet ud af sin Karet og dræbt med en Mængde Bajonetstik. Jeg saa hundreder og atter hundreder af Kommunister blive koldblodigt myrdet og begravet i en dyb, lang Grøft ved Seine-Floden. Second-Løjtnanter blev bemyndiget til at arrestere og henrette Borgere efter Kommunisternes Overgivelse. Kommunen bestod af Frankrigs Tænkere og lærde Mænd. Dersom den undertrykte Arbejderstand saa op til dem for Befrielse, da var det kun naturligt. Dersom Fattigdom, Usselhed og Forslagenhed saa til dem med Haab om Hjælp, var det kun menneskeligt.

Kommunens Historie er skreven af dens Fjender. Den vil som alle uheldige Foretagender blive misrepræsenteret; det gode, som var i den, vil blive skjult; hvad slet, der fandtes, vil blive overdrevet. Jeg føler, det er min Pligt at sige: Kommunen betyder hverken ulovlig eller voldsom Ejendomsdeling."

Denne Forklaring fra et Øjnevidne er i denne sildige Time kun en svag Bestræbelse paa at standse den utidige Løgn-Bølge, som kaster sig mod Pariser-Kommunen.

Vi har endnu et Vidne, hvis Ord maa have Vægt hos alle tænkende Mennesker; det er Viktor Hugo, en af det nittende Aarhundredes dybeste Tænkere; han sagde: „Hvem er Forbryderne: Regjeringen eller Kommunen? Historien vil svare. Jeg vedkjender mig Kommunens Principer. Kommer nogen til mit Hus og tager en kommunistisk Flygtning, maa de tage mig ogsaa; fængsles han, vil jeg følge ham; jeg vil dele hans Lod for Rettens Skyld og fætter mig ved Siden af Kommunisten besejret af Versailles uretfærdige Regjering."

Saaledes talte Frankrigs store Digter og saaledes taler alle ærlige og frihedselskende Mennesker, som har Næstens Vel for Øje.

Frihedskampen er international, og hvadenten den udkjæmpes under Republikanismens, Socialismens, Nationalismens eller Kommunismens Banner, gjør kun lidet til Sagen, disse ere kun forskjellige Titler, der betyder et og det samme, nemlig: Menneskets Rettigheder til at leve og nyde Frugterne af sit eget Arbejde. Dette Livets mest vigtige Spørgsmaal skal afgjøres, og Afgjørelsens heldige Dag begynder at gry. Det ene Menneske skal ikke for bestandig knuge sin Medskabning i Støvet. Nogle faa dovne Droner skal ej for bestandig tillades at monopolisere Indtægtskilderne, hvorfra Moder Natur's rige og overflødige Gaver udøses for alle hendes Børn.

Spørgsmaalet mellem Ret og Uret er internationalt og angaar alle, i Særdeleshed dem, der arbejde. Derfor bør Arbejderne være saa fornuftige ikke at tillade Gavtyve at paavirke dem i patriotiske Hensseende, sigende: Han der, er tysk Socialist, denne her, er fransk Kommunist og den anden der, ikke født i vort Land men historiere. Hvad gjør det til Sagen, hvor en Mand er født? Lad os som Brødre af et universalt Broderskab stride forenede for Frihed og imod Despatisme. Ret, Kjærlighed og Sandhed skal regjere alle. For at faa det herlige Regjeringssystem grundlagt og for at berede Vejen for den velsignede Periode har Pariser-Kommunen gjort sin Del!

Christian Michelsens ny Skrifter „Slaget paa Livets Korsvej" (48 Sider) til en Pris af 25 Cents og „Taler Gud til Mennesket?" med et specielt „Svar paa F. L. Grundtvigs Kritik" over samme (32 Sider) til 15 Cents i Frimærker eller en „Postel Note", kan nu faas.

Adresse: Christian Michelsen, Station A, Los Angeles, Cal.

Wolbach, Nebr., 30. Marts, 1891.

Hr. Redaktør!

Vil De være saa venlig at optage følgende i Deres ærede Blad „Stjernen", som jeg tror vil blive Danskernes Talsmand her i Vesten.

Naar vi læser Aviserne ser vi Opraab fra alle Kanter af Landet om Hjælp til Feed og Sæd, da de fleste har mistet deres Avl i flere Aar. Men jeg ser aldrig noget fra Greely Co., Nebr., endskjønt jeg tror, at vi er lige saa daarlig stillet her som mange andre Steder. Jeg skriver ikke dette for at anraabe om Hjælp, men jeg vil kun oplyse lidt om Forholdet her.

I Sommeren 1889 fik vi Hagl den 13. Juli, som slog Smaafæden ned og Kornet blev spoleret saa vi fik kun en Tredjedel Afgrøde, og Prisen var fra 12 til 16 Cents pr. Bushel, saa det gav ikke store Penge. Men med Haab om bedre Tider næste Aar begyndte vi igjen med nyt Mod, og for rigtig at lave Penge skulde vi have Flax, hvilket vi fik af Grain-Kompagniet til $1.75 pr. Bush., og skulde levere alt Frø tilbage 35 Cts. under Chicago-Prisen. Det gik som forrige Aar. Hagl-Stormen kom og slog det hele mere eller mindre ned den 22. Juni, og efter den fik vi ikke Regn før om Efteraaret; og alt Kornet tørrede op, saa vi fik fra 2 til 7 Bushels pr. Akre. Mange har ikke havt Korn til at fodre Hestene med siden November, og ikke noget at saa i Jorden.

I den Anledning fik vi op en Petition til Legislaturen i Lincoln om Hjælp til Sæd og Feed, da vi ikke har Penge at kjøbe for og ikke kan faa paa Kredit. Men det kunde de store Herrer Landspekulanter og godt lønnede Embedsmænd ikke taale, for det kunde snart give et slemt Rygte for Greely County at Farmerne ikke kunde klare op. I den Anledning fik vort County-Sæde sendt et halvt Dusin Maskin-Politikere til Lincoln og slog vor Petition ihjæl; thi det var som de skrev i Greeley Center Avisen at stjæle fra de fattige ude i Vesten. Nej Greeley Co. havde Penge nok til at hjælpe sine egne Farmere, og her var flere, der havde flere tusinde Bushels Sæd. Men jeg ved kun en Mand, som har flere tusinde Bushels, og den samme Mand har et godt Embede paa Court-Huset, saa han behøver ikke at sælge.

De ærede Herrer vilde da bevilge flere tusinden Dollars til Hjælp til Feed og Sæd. I den Anledning blev holdt et Møde af Countyets Embedsmænd for at drøfte Sagen. Efter lang Snakken frem og tilbage fandt de ud, at Loven forbød dem at give Bonds paa Countyet for Sæd til trængende Farmere, saa der brast Boblen! Vel tabte de ikke Modet, men forsøgte en anden Udvej; nu skulde de se hvor mange Penge de havde i Kassen. Jo, der var 558 Dollars. Nu var Gaaden løst — dem kan vi uddele eller kjøbe Sæd for! Og nu sidder vi flere hundrede Farmere og venter paa alt den Sæd, som vi nu skal faa hvis ikke der da kommer andet i Vejen? Nu maa vi glæde os, thi vi faar det let i Sommer, da vi ikke kan arbejde vore Heste saa haardt, og saa til Efteraaret kan vi leve paa Countyets Bekostning, om ikke før; thi vi vil ikke have Sæd nok at putte i Landet. Ja, nu er det godt at være Farmer! Nu maa jeg vist slutte mit Brev, ellers er jeg bange for det bliver for langt og fuldt af Fejl, thi jeg er ingen Skribent eller Politiker, men en simpel Farmer. Haabende at høre fra andre, som kan bedre styre en Pen end jeg, vil jeg sende en venlig Hilsen til „Stjernen"s Personale og Læsere.

J. A. Christiansen.

Den store Smertestiller

mod

Gigt,

Trækninger i Ansigtet og i Lemmerne, Frostknuder, Mareridt og Hoftesmærter.

Rygsmærter,

Forstuvninger, stiv Hals, friske Saar, Taarne Steder og Kvæstelser.

Tandpine,

Hovedpine, Brandsaar, Ledsmærter, Grevlus, sprukne Hænder

og alle Smærter der kræver udvortes Midler.

Landmænd og Kvægavlere

finder i St. Jakobs Olje et uovertræffeligt Middel mod Sygdom hos Kvæget.

En Flaske St. Jakobs Olje koster 75 Cents 5 Flasker for $2.00. Faas i ethvert Apothek.

For $5. sendes 12 Flasker frit til alle Dele af de For. Stater. Adresse:

The Charles A. Voger Co.,
Baltimore, Maryland.

36 Sät Farm-Arbejdsseler
10 " Buggy-Seletøj.

Alt haandsyet, og garanteret forforfærdiget af egegarvet Læder. Vil blive solgt lige saa billigt som fabrikslavet [illegible] kan kjøbes.

SADLER,

Forfærdiget af Sadelmager Daniel P. Kenley.

Bring Eders gamle Seletøj ind og faa det reparere

Vi forfærdiger alt Seletøj og Remmer af purt egegarvet

Tillige holdes paa Lager:

Møbler, Jernkram, Bikvarer, Barb-Wire,

Kom ind og se Varerne og Priserne.

Blikkenslagerværksted i Forbindelse.

Fina[illegible] Nebr. **THEO. J. STEEN, Dannebr**